Lietas Nr. 19510089125
K73-1092-25/16
ECLI:LV:ZRT:2025:1006.19510089125.2.S

Zemgales rajona tiesa

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2025.gada 6.oktobrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Evita Sietniece,

piedaloties prokuroram /Persona A/ un aizstāvim /Persona B/,

atklātā tiesas sēdē iztiesāja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 262.panta 1.[1]daļas apsūdzēts /Persona C/, personas kods /Personas kods A/.

Aprakstošā daļa

[1] /Persona C/ izdarīja ļaunprātīgu nolēmuma par aizsardzību pret vardarbību nepildīšanu.

/Persona C/ ar Zemgales rajona tiesas 2024.gada 3.jūnija lēmumu lietā Nr.3-12/08772-24/17 par /Persona D/ pagaidu aizsardzību pret vardarbību piemēroti pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi un noteikti šādi ierobežojumi:

1) noteikts aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /Persona D/, /Adrese A/, tuvāk par 100 metriem;

2) noteikts aizliegums satikties ar /Persona D/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari;

3) noteikts aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /Persona D/;

4) noteikts aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /Persona D/.

2024.gada 3.jūnijā /Persona C/ ar savu parakstu apliecināja, ka ar Zemgales rajona tiesas 2024.gada 3.jūnija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību iepazinies un viņam izskaidrotas lēmuma nepildīšanas sekas.

Neskatoties uz to, 2025.gada 22.maijā ap pulksten 21.00 /Persona C/, ļaunprātīgi nepildot Zemgales rajona tiesas lēmumā par pagaidu aizsardzību pret vardarbību noteiktos ierobežojumus, būdams alkohola ietekmē, /nosaukums/

novadā, /Adrese B/, automašīnu stāvlaukumā pret ēku /Adrese C/, ar savu transportlīdzekli piebrauca priekšā /Persona D/ vadītajai automašīnai, pēc kā izkāpa no savas automašīnas, piegāja klāt pie automašīnas, kurā atradās /Persona D/, ar roku sita pa durvju stiklu un kliedza /Persona D/ virzienā, tā uzturēja ar viņu vizuālu saskari, kā arī sazinājās.

Tā /Persona C/ pārkāpa noteikto aizliegumu satikties ar /Persona D/ un uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari un aizliegumu jebkurā veidā sazināties ar /Persona D/.

Ar savām darbībām /Persona C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 168.[1] pantā.

[2] Turklāt /Persona C/ vadīja transportlīdzekli, atrodoties alkohola ietekmē, kad izelpotā gaisa pārbaudē konstatēta alkohola koncentrācija pārsniedz 1,5 promiles.

2025.gada 22.maijā ap pulksten 21.30,/adrese/ pagastā pa ceļu P78, Pļaviņas - Ērgļi 3. kilometrā, virzienā uz Odzienu, /Persona C/ vadīja viņam piederošu transportlīdzekli/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, atrodoties alkohola ietekmē, ar minimālo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā 2,90 promiles.

Ar savām darbībām /Persona C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru paredzēta atbildība Krimināllikuma 262. panta 1.[1] daļā.

Motīvu daļa

[3] Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /Persona C/ sevi par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 262.panta 1.[1] daļas, atzina pilnībā, neapstrīdēja noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, lūdza tiesas izmeklēšanā neveikt pierādījumu pārbaudi.

[4] Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokuroru, apsūdzēto un aizstāvi, ņemot vērā to, ka apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzīst pilnībā, piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un apsūdzētajam saprotamas, kā arī tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam celtajā apsūdzībā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums šajā daļā spriedumā netiek izdarīts.

[4.1] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai /Persona C/ darbības atzītu par noziedzīgu nodarījumu un kvalificē tās pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 262. panta 1.[1] daļas, un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai. Lietā nav strīda par noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas faktiskajiem apstākļiem un juridisko kvalifikāciju, par noziedzīgo nodarījumu obligātajiem elementiem - subjektu, subjektīvo pusi, objektu un objektīvo pusi.

[5] Atzīstot apsūdzētā vainīgumu par pierādītu, noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

[5.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta pirmo daļu apsūdzētajam ir piespriežams sods tādā apmērā, kā to noteic Krimināllikuma 168.[1] panta un 262.panta 1.[1] daļas sankcijas, ievērojot Krimināllikuma Vispārīgās daļas noteikumus.

Krimināllikuma 46. panta otrā daļa noteic, ka, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, savukārt, nosakot soda mēru, saskaņā ar šī panta trešo daļu

tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus. Nosakot soda veidu un mēru, tiesai jāņem vērā Krimināllikuma 35. pantā definētais soda mērķis.

[5.2] Nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais ir piekritis lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, tā izmantojot savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet ir ņemams vērā pie soda veida noteikšanas (skat., *piemēram, Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmumu lietā SKK-232/08*).

[5.3] Tiesību doktrīnā ir atzīts, ka ziņas, kas raksturo personību un kurām ir krimināltiesiska nozīme, skar četrus cilvēka dzīves un darbības aspektus: fizisko stāvokli, psihisko stāvokli, sociālo statusu un tiesisko statusu, un to izvērtēšana ļauj, no vienas puses, noskaidrot personas noziedzīgās uzvedības cēloņus, tās noziedzīgo tieksmju stabilitāti, bet, no otras puses, noteikt maksimāli lietderīgo soda veidu, lai sasniegtu tā mērķi (skat.U.Krastiņš, V.Liholaja. *Krimināllikuma komentāri. Pirmā daļa. Otrais papildinātais izdevums. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2018, 197. lapa*). Arī Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumā atzīts, ka visplašāk soda individualizācija izpaužas apsūdzētā personības un atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu izvērtēšanā, turklāt galvenā loma ir tieši personības, tās bioloģisko un sociālo īpatnību – vecuma, dzimuma, veselības stāvokļa, ģimenes stāvokļa – izpētei, un pareiza soda noteikšana nav iespējama bez apsūdzētā atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu izvērtēšanas (skat. *Augstākās tiesas 2007./2008.gada tiesu prakses apkopojums "Apgabaltiesas kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas Krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse". Pieejams:* /Tīmekļvietne A/*).*

[5.3.1] Pārbaudot apsūdzētā raksturojošos datus, tiesa konstatē, ka apsūdzētais ir Latvijas Republikas pilsonis, dzimis /datums/, nav precējies, apgādībā esošu personu viņam nav, finansiāli palīdz savai pilngadīgajai meitai, ir ar vidējo izglītību, strādā /Nosaukums B/, vidējie ikmēneša ienākumi esot ap 1000*euro*, invaliditātes viņam nav *(lietas 81.lapa)*, uz noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdi ir bijis 2 reizes tiesāts – pēdējo reizi 2024.gada 5.decembrī ar Austrumzemgales prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, proti, par analoga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, par kādu apsūdzētais tiek tiesāts iztiesājamajā krimināllietā, un sodīts ar probācijas uzraudzību uz 1 gadu un 6 mēnešiem. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2024.gada 17.decembrī. Sods nav izciests*(lietas 100.-101.lapa)*.

Tiesas sēdē apsūdzētais par personu raksturojošiem datiem paskaidroja, ka viņš joprojām strādā /Nosaukums B/, esot pārvaldnieks, atalgojums esot ap 1000*euro* mēnesī, joprojām finansiāli palīdzot meitai. Norādīja, ka ar hroniskām slimībām neslimo, pagājušajā mēnesī esot apmeklējis narkologu, lai neatkārtotos alkohola lietošana. Alkohola lietošanai esot bijis gadījuma raksturs. Pie psihiatra uzskaitē nesastāvot. Esot apmeklējis kursus vardarbības mazināšanai. Norādīja, ka autovadītāja stāžs viņam esot ap 30 gadiem.

[5.3.2] Izvērtējot iegūtās ziņas par apsūdzēto, tiesa secina, ka atkārtoti izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 168.[1] panta liecina par apsūdzētajam izveidojošos tendenci turpināt izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par savas uzvedības neatļautību arī pēc probācijas uzraudzības soda izciešanas uzsākšanas. Noziedzīgo nodarījumu atkārtota izdarīšana apliecina, ka apsūdzētais neizdara secinājumus par savu uzvedību un nevēlas laboties, kā arī ignorē un vienaldzīgi izturas pret likumpaklausību.

[5.4] Tiesa, nosakot sodu ņem vērā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļus. Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu /Persona C/ ir izdarījis sabiedriskā vietā, būdams lielā alkohola reibumā, viņš ir nostādījis savas intereses augstāk par sabiedrības interesēm. Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais /Persona C/ jau iepriekš ir bijis tiesāts par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēta noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu un sodīts ar sodu probācijas uzraudzības veidā, taču secinājumus nav izdarījis, turpina izdarīt tādus pašus noziedzīgus nodarījumus.

/Persona C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta 1.[1] daļā izdarīts ceļu satiksmē, tā apdraudot ne tikai savu, bet arī citu ceļu satiksmē iesaistīto personu drošību. Kā izriet no transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola, apsūdzētajam konstatēts ievērojams alkohola reibums. Apsūdzētais alkohola reibumā, vadot transportlīdzekli, atradās uz koplietošanas ceļa, līdz ar to, bija reāls apdraudējums gan gājējiem, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Ņemot vērā minētos soda veida ietekmējošos apstākļus, tiesa uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

[6] Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu, abi apsūdzētā izdarītie noziedzīgie nodarījumi pēc Krimināllikuma 168.[1] panta un 262. panta 1.[1] daļas klasificējami kā mazāk smagi noziegumi.

[6.1] Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīst savas vainas atzīšanu, izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi saskaņā ar Krimināllikuma 27. pantu veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, jo jaunus tīšus noziedzīgus nodarījumus apsūdzētais izdarījis nedzēstas sodāmības laikā pēc Austrumzemgales prokuratūras prokurora 2024. gada 5. decembra priekšraksta par sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu par atbildību pastiprinošu apstākli noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[6.2] Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam sods nosakāms brīvības atņemšanas veidā gan par Krimināllikuma 168.[1] pantā, gan par Krimināllikuma 262.panta 1.[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kā arī par Krimināllikuma 262.panta 1.[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, piemērojams panta sankcijā noteiktais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Apsūdzētajam iepriekš ar prokurora priekšrakstu par sodu ticis piespriests sods probācijas uzraudzības veidā par Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, taču neizciešot šo prokurora noteikto sodu, pēc pieciem mēnešiem apsūdzētais ir izdarījis jaunu, analogu noziedzīgu nodarījumu un vēl vienu noziedzīgu nodarījumu, paredzētu Krimināllikuma 262.panta 1.[1]daļā. Noziedzīgie nodarījumi, ko /Persona C/ izdarījis neizciestā soda laikā atbilstoši Krimināllikuma 7.panta trešajai daļai, ir uzskatāmi par mazāk smagiem noziegumiem. /Persona C/ agrāk ir bijis noteikts sods brīvības atņemšanas soda veidā, brīvības atņemšanas sodu nosakot nosacīti, un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 gadiem. Tiesa atzīst, ka šie sodi nav bijuši pietiekoši audzinoši un konstatējams, ka apsūdzētais ir turpinājis izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus. Secināms, ka apsūdzētajam iepriekš piemērotie sodi nav sasnieguši Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi. Tiesa uzskata, ka sabiedrības interesēs ir apsūdzēto izolēt no tās, savukārt apsūdzētā interesēs ir laboties, un brīvības atņemšanas sods ir šo abu nosacījumu līdzsvarojošs sods.

Tiesa atzīst, ka personas cilvēktiesību ierobežojums konkrētajā gadījumā ir samērīgs un to prasa sabiedrības drošības apsvērumi. Apsūdzētā brīvības ierobežošana nav pretrunā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5. panta pirmās daļas “c” apakšpunktu.

[6.3] Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 168.[1]pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētajam /Persona C/ konstatējams viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un divi apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, tad apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem.

Ņemot vērā, ka Krimināllikuma 262.panta 1.[1]daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apsūdzētajam /Persona C/ konstatējams viens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis un viens apsūdzētā atbildību pastiprinošs apstāklis, tad apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nosakāms sods īslaicīga brīvības atņemšana uz 2 mēnešiem. Krimināllikuma 262.panta 1.[1]daļas sankcijā kā obligāts papildsods ir paredzēta transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz pieciem gadiem, kas arī /Persona C/ ir piemērojams noteiktajā apmērā.

[6.3] Sods apsūdzētajam nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 50.panta pirmajai un otrajai daļai pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Nekonstatējot konkrētajā gadījumā īpašus gadījumus, lai būtu jāpiemēro pilnīgas pamatsodu saskaitīšanas princips (sk. *Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces 2008.gada 1.jūlija lēmuma 31.punktu*), tiesa piemēro daļējas sodu saskaitīšanas

principu un uzskata, ka sods apsūdzētajam nosakāms īslaicīga brīvības atņemšana uz 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu īslaicīgas brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitāms /Persona C/ aizturēšanā pavadītais laiks no 2025. gada 22. maija plkst. 21.50 līdz 2025. gada 23. maija plkst. 15.20, atzīstot par izciestu 1 brīvības atņemšanas dienu.

Nosakāms, ka /Persona C/ galīgais izciešamais brīvības atņemšanas sods uz šā sprieduma taisīšanas dienu ir 2 mēneši un 29 dienas.

[8] Atbilstoši Krimināllikuma 70.^{13} panta ceturtajai daļai konfiskācijai var pakļaut noziedzīgu nodarījumu izdarījušai personai piederošu transportlīdzekli, ja izdarīts noziedzīgs nodarījums pret satiksmes drošību, kā arī atbilstoši ceturtajai daļai konfiskācijai pakļauj noziedzīgu nodarījumu izdarījušai personai piederošu transportlīdzekli, ar kuru tā izdarījusi Krimināllikuma 262. vai 262.^{1} pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[8.1] Saskaņā ar izdruku no Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzes par transportlīdzekli /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pierādīts, ka iepriekšminētās automašīnas īpašnieks ir /Persona C/ (*lietas 6. lapa*).

Ņemot vērā, ka noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 262.panta 1.^{1}daļā, ir izdarīts ar /Persona C/ piederošu transportlīdzekli, saskaņā ar Krimināllikuma 70.^{13} panta ceturto daļu un Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 4. punktu transportlīdzeklis /Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir jākonfiscē un jānodod Nodrošinājuma valsts aģentūrai.

[9] Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Austrumzemgales iecirkņa izmeklēšanas nodaļas/amats/ /Persona G/ 2025. gada 26. maija lēmumu nolemts uzlikt arestu /Persona C/ piederošajam transportlīdzeklim/Transportlīdzeklis A/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, kas atrodas Nodrošinājuma valsts aģentūrā (*lietas 19. lapa*).

[9.1] Ar Nodrošinājuma valsts aģentūras 2025. gada 6. oktobrī veikto izdevumu aprēķinu apstiprinās aģentūrai radušies izdevumi 448,32 *euro*, proti, uz 2025. gada 23. maiju radušies pieņemšanas izdevumi – glabāšanas tiešie administratīvie izdevumi 22,03 *euro* un transportlīdzekļa pārvietošanas izdevumi 60,50 *euro* un transportlīdzekļa glābšanas izdevumi no 2025. gada 23. maija līdz 2025. gada 6. oktobrim 365,79 *euro* (*lietas 99.lapa*).

[9.2] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 5.punktu minētie izdevumi ir atzīstami par procesuālajiem izdevumiem, jo tās ir summas, kas izlietotas lietisko pierādījumu glabāšanai, pārsūtīšanai, realizācijai un iznīcināšanai.

[9.3] Vērtējot procesuālo izdevumu piedziņas jautājumu, tiesa ņem vērā Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtajā daļā noteikto, ka procesuālos izdevumus sedz no valsts līdzekļiem, ja persona, no kuras tie piedzenami, ir maznodrošināta vai trūcīga. Procesa virzītājs var atbrīvot personu no procesuālo izdevumu piedziņas pilnībā vai daļēji arī citos gadījumos, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas šīs personas apgādībā.

Lietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā tādu mantisko stāvokli, kas izslēdz procesuālo izdevumu samaksas iespēju, ka apsūdzētajam būtu piešķirts trūcīgas vai maznodrošinātas personas statuss, vai, ka piedziņa būtiski ietekmētu to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas apsūdzētā apgādībā. Šādu apstākļu esamību apsūdzētais neapstiprināja arī tiesas izmeklēšanā. No apsūdzētā nopratināšanas protokola un tiesas sēdē viņa sniegtās informācījas redzams, ka apsūdzētais strādā, gūst ienākumus, nav ziņu par viņa invaliditāti, viņam nav apgādībā esošu personu.

Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka procesuālie izdevumi 448,32 *euro*, kas radušies par transportlīdzekļa evakuāciju un glabāšanu saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā piedzenami pilnā apmērā.

[9.4] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529. panta pirmās daļas 2. punktu apsūdzētajam /Persona C/ nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

[10] Tiesa atzīst, ka drošības līdzeklis apsūdzētajam /Persona C/ saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 241. pantu nav piemērojams, jo tiesa nekonstatē tādus apstākļus, kas dotu pamatu uzskatīt, ka apsūdzētais izvairīsies no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

atzīt /Persona C/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Atzīt /Persona C/ par vainīgu Krimināllikuma 262.panta 1.[1] daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu, noteiktos sodus daļēji saskaitot, galīgo sodu /Persona C/ noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu īslaicīga brīvības atņemšanas soda laika ieskaitīt /Persona C/ aizturēšanā pavadīto laiku no 2025.gada 22.maija plkst.21.50 līdz 2025.gada 23.maija plkst.15.20, atzīstot par izciestu 1 brīvības atņemšanas dienu.

Noteikt /Persona C/ galīgo izciešamo brīvības atņemšanas sodu 2 mēneši un 29 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 70.[13] panta piekto daļu /Persona C/ piederošo transportlīdzekli/Transportlīdzeklis A/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, konfiscēt, nodot to Nodrošinājuma valsts aģentūrai.

Piedzīt no /Persona C/ par labu valstij procesuālos izdevumus, kas radušies par transportlīdzekļa evakuāciju un glabāšanu 448,32*euro*.

Noteikt /Persona C/sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

Drošības līdzekli /Persona C/ nepiemērot.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darbdienu laikā Zemgales apgabaltiesā pēc pilna sprieduma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Pilns spriedums pieejams tiesas kancelejā 2025.gada 30.oktobrī.

Tiesnese E.Sietniece

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu